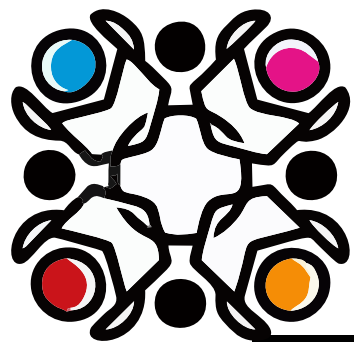




Красиво ВЕТРИНО

● Брой 17 ● 16 стр. ● формат А3 ● цена: 0 лева ● 16.11.2022 г.



ВЪЛЦИТЕ
В ОВЧА КОЖА

страница 1,3



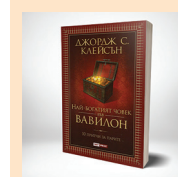
ХРОНИКА НА
ЕДНА МЕЧТА

страница 8



СКОК на
ВЯРАТА

страница 9



Библиотека:
„НАЙ-БОГАТИЯТ ЧО-
ВЕК ВЪВ ВАВИЛОН“

страница 16



В книгите за икономика и предприемачество се описва как хората, които са най-предприемчиви и трудолюбиви, успяват, но в действителността нещата се случват по коренно различен начин. В реалния живот успява този, който е по-бру-

тален, а не този, който е по-можещ и по-трудолюбив. Хората, които са се занимавали с бизнес, знаят, че когато започнеш да успяваш, се появява някой тарикат, който ще ти вземе придобитото с труд или още по-лошо – направо ще го унищожи.

И в България, и в света има играчи, които вече са заели позиции и не искат да делят територията си с никого. Те притежават местната и държавната власт, притежават медиите, членуват в организации, в които са заедно с други бизнесмени на тяхно-

то ниво и благодарение на тях могат да контролират всичко, спонсират полицията, съда и дават пари на трениращите бойни спортове. Общо взето, трудно е да се изправиш срещу подобни хора.

продължава на страница 2

● АКТУАЛНО

ВЪЛЦИТЕ В ОВЧА КОЖА ИЛИ ДА ЗАПОЧНЕМ ДА НАРИЧАМЕ НЕЩАТА С ИСТИНСКИТЕ ИМ ИМЕНА!

Защо толкова много се тачат у нас „чуждестранните инвеститори“? Да не би да оставят знание, технология, оборудване?

продължава на страница 3



снимка: tvtropes.org

ДОЛИНАТА НА ПРЕДПРИЕМАЧИТЕ

продължава от стр. 1

Те от своя страна се чувстват богоизбрани и вярват, че трябва само техните семейства да управляват бизнесите, държавата и общините. Смятат, че хората са създадени да работят за тях и няма начин да дадат шанс на някого да развие нещо, което може да ги засенчи. Не вярват в дългосрочността и бъдещите печалби, а искат да "сгънат лев сега". Не мислят за околната среда, за общности и за развитието на отделния човек. Покрай тях се създава среда, в която тарикатът е на почит, а работещият човек е "балък". И тук хората, които искат да създават, но не искат да са подчинени и унижени, губят желание за създаване. Неусетно светът става едно по-лошо място, където липсват най-мощните сили, тези на колективността и на мечтателите.



Светът е такъв, но винаги има и бунтари, които успяват да направят място, където мечтателите и създателите да имат шанс да се развият и да пресъздадат в реалния живот това, което им е в сърцето. Община Ветрино се оформи като предприемачески център, където се поощрява поемането на отговорност и развитието на човека.

Правилата са ясни:

1. Тук е място за хора, които първо допринасят за общото благо.
2. Бизнесът трябва да е в полза на хората и общността.
3. Да е съобразен с общия план за развитие на общината и населените места.
4. Да е синхронизиран с хората, които ръководят развитието на ця-

лостния проект.

5. Да е в полза на съществуващата общност, а не да ѝ вреди.

Говорим за свободно предприемачество, но това не означава липса на правила. Причината за това е да не се допусне казаното по-горе, а именно някой, който мисли само за себе си, да направи така, че всички, които мислят за общото, да се почувстват онеправдани и да спрат да допринасят. Дава се огромен шанс, но той е само за тези, които разбират силата на колектива и ценят съзидателния труд.

Какво могат да намерят тук всички предприемачи, които искат да се развият в такава среда?

1. Гаранция, че пресътпник, политик или подкупен администратор няма да им разрушат бизнеса в даден момент.
2. Среда, в която ще открият себеподобни хора, с които могат да споделят

лята радост, трудности и разочарования. Приятели, които винаги ще им подадат ръка, когато имат нужда от нея.

3. Материална база и съмишленици, с които могат да изградят своята мечта.
4. Прекрасно място за живеене на тяхното семейство.
5. Спират дъха архитектура и постоянно разкриваща се околна среда.
6. Обучение във всичко, което им е нужно, за да успеят.

Красивото място, където са си оставили сърцето хиляди хора, справедливите правила, които важат за всички, както и възможността за знание и взаимопомощ, създават невероятни условия за развитие на предприемачи. Вече всеки добър човек може да бъде свободен и да твори. Знанието как да го прави, хората, с които да го прави, както и мястото, където да го прави, съществуват и са тук.

За вас остава само да направите първата крачка и да посетите село Неофит Рилски!



● АКТУАЛНО - продължава от страница 1

ВЪЛЦИТЕ В ОВЧА КОЖА

или

ДА ЗАПОЧНЕМ ДА НАРИЧАМЕ НЕЩАТА С ИСТИНСКИТЕ ИМ ИМЕНА!

Защо толкова много се тачат у нас „чуждестранните инвеститори“? Да не би да оставят знание, технология, оборудване?

СЪС СИГУРНОСТ ОСТАВЯТ НЕЩО И ТО Е КОРУПЦИЯ, БОКЛУК И ПРОВАЛЕНА ЗА СТОЛЕТИЯ ПРИРОДА.

Колкото по-едър, толкова по-ухажван е чуждестранният инвеститор. За тях няма „изисквания“ да предоставят знание във вид на технология, нито да регистрират смесена фирма с българския бизнес. Големите чуждестранни инвеститори получават луксозно обслужване „на едно гише“, като в услуга са им всички служби и институции, за да не си губят времето да обикалят за разрешителни, лицензи и всякакви документи. Те са златните кокошки за нашите управленци, които им купуват имоти в чужбина, плащат образованието на децата им, почивките и луксозния им живот. Какво се случва, ако български инвеститор реши да започне бизнес. Ооо, той бива замерян с документчета, правилничета, запетайки и прочие, бива въртан на шиш от разни бюрократчета, докато му се отще да си трови живота. Вместо да подкрепят българския инвеститор, който работи, създава и потребява в България, те продават интересите на страната си на чужденеца, който ги купува за жълти стотинки. Чуждестранният инвеститор е свободен да лъже, да заплашва, да черпи от подземните богатства на земята ни, да трови природата и да мачка местните инвеститори и бизнес, защото никой не му пречи да го направи. Пазителите на българския интерес, се оказват пазители на чуждия инвеститорски интерес в лична полза. Ето защо се налага хората да се самообразоват и да се самоспасяват на местно ниво.

Време е да си кажем истината за хищната природа на „чуждестранните инвеститори“.

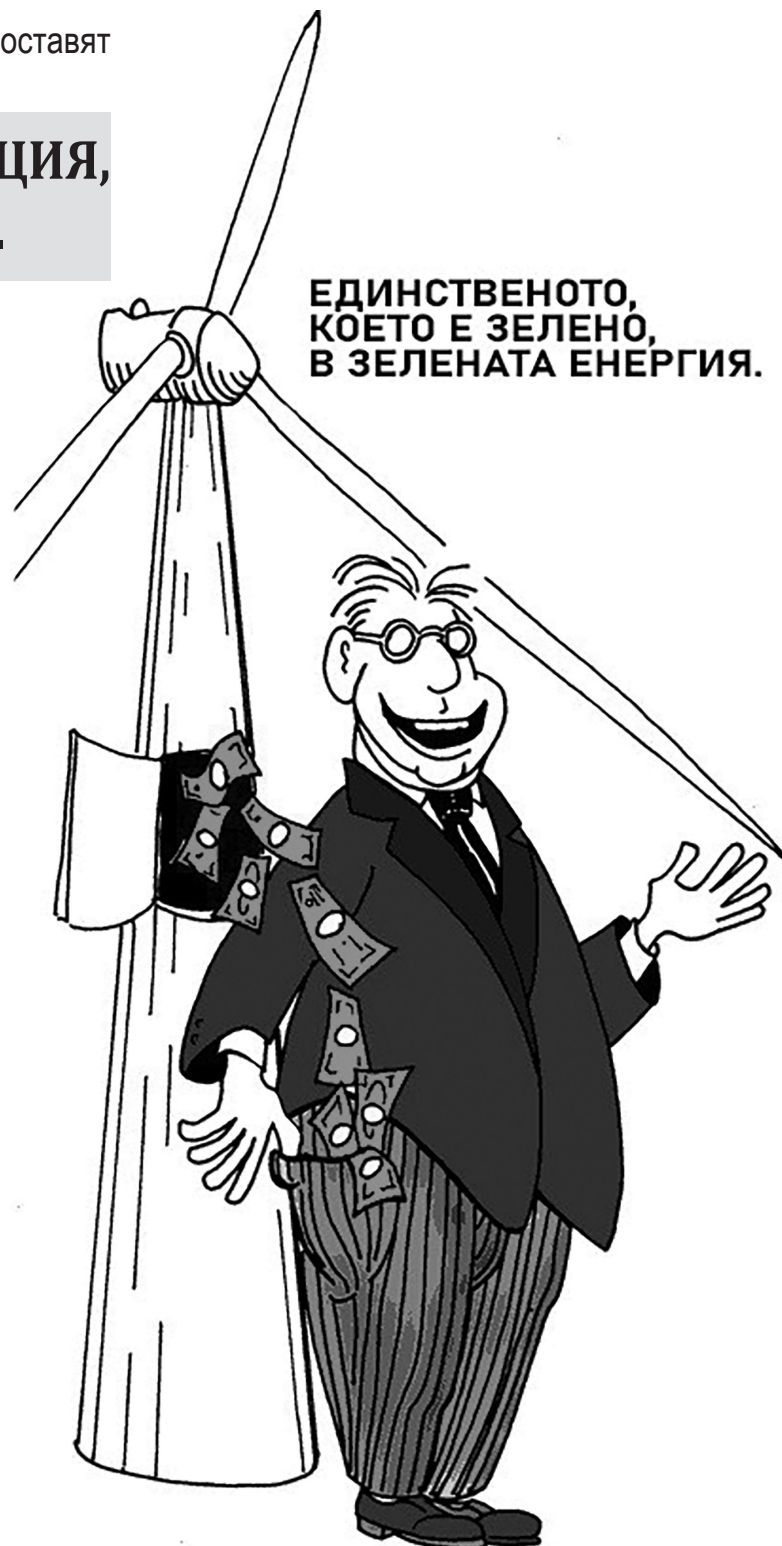
Ако се надявате да чуete цялата истина за тях от телевизора и дори от интернет – ще ви разочаровам. Парите обикновено пристигат първи на място, изпреварвайки истината и дори страха.

Ако ще признаваме, че има нещо „сбъркано“ в нашите управленци (казвам управленци, защото държавници отдавна не сме виждали...) ще трябва да отидем и по-нататък, като признаем и че отговорността за това си е абсолютно наша. И тъй като в продължение на столетия ни беше внушавано, че дължим свободата си, съдбата си и какво ли още не на някой друг, тъй като славната ни история беше съзнателно скривана, крадена и изкривявана, промяната на днешната ни съдба не може да бъде в ниции други ръце, освен нашите.

И преди да са се чули гласове, крещящи, че това е невъзможно, че „великите“ сили няма да го позволят, че нищо не зависи от нас и други подобни, е крайно време да покажем, че всеки път започва с първата стъпка, че голямото се решава, като се започне от малкото. Няма как да се промени нещо за нас като народ и като



Източник <https://stottilien.com>



ЕДИНСТВЕНОТО,
КОЕТО Е ЗЕЛЕНО,
В ЗЕЛЕНАТА ЕНЕРГИЯ.

най-старата държава и култура на континента, ако то не се промени първо за теб, за мен, за близките ни...

Наричаме нещата с истинските им имена

Ето защо ние в община Ветрино разкъсваме овчата кожа, с която се е покрил нашият мераклия за чуждестранен инвеститор Добротич уинд и онзи чуждестранен фонд, който се подава иззад гърба на Катина Й. И компания. Дори да можеха да направят реки от мед и масло в общината, чужденците пак би трябвало да са без предимство пред Негово Величество Българския Предприемач, който създава днес и сега, но не само за себе си, а за народа си.

Община Ветрино тачи своите съзидатели и единственото, което ще даде на чужденците, а и на другите, е пример за отстояване на българския интерес, култура, дух и природа.

● ЛИЧНИ ФИНАНСИ

Защо е необходимо да имаме ФИНАНСОВ ПЛАН?



В днешния свят е необходимо да се заработват пари, за да бъдат покривани разходите за живот, като често заработеното не е достатъчно, за да живеем по начина, по който наистина бихме искали. Много често изпитваме трудности да покриваме всички разходи по различните направления, които са включени в стандарта на живот на едно домакинство, а понякога е трудно и да изкарваме достатъчно пари. Така попадаме в капана на ходенето на работа, защото е необходимо, тъй като в противен случай няма да успеем да покрием всичките си разходи.

Това ни създава усещането, че се въртим в омагьосан кръг, от който няма изход, като животът започва да става все по-безсмислен и безцелен, а търсенето на емоции и приключения неусетно се превръща в единствената посока, за която си струва да живеем. Неслучайно очакваме почивните дни с нетърпение и с радост ходим на екскурзии и почивки, за да се отърсим от натоварването в работата, която се превръща в бreme, като понякога се отключва и непреодолимото желание за търсене на бърз финансов успех, който да ни освободи от оковите на този житейски цикъл.

Това е и една от причините голяма част от хората да имат съкровено желание да постигнат пълна финансова свобода и независимост, точно както мнозина искат да отслабнат или да изградят хубаво тяло чрез тренировки и правилен хранителен режим. Именно добрият финансов план ни предоставя възможност да постигнем търсения резултат само за няколко години, така както един добър хранителен режим и правилни тренировки могат да постигнат същия ефект с тялото и теглото ни.

Често обаче вместо цялостен план извършваме просто отделни действия, считайки, че това е достатъчно – без да съобразяваме, че резултатът е възможно да бъде постигнат само прилагайки пълната система от действия, които са свързани със съответната цел. За пример – дори при тренировките се наблюдават хора, които години

тренират, без да постигат някакъв видим резултат, тъй като не са осъзнали, че е по-важно да го правят по правилния начин и с ефективен режим, при което резултатите идват значително по-бързо.

Ето защо изграждането на финансов план предоставя възможност за точни и ясни инструкции по отношение на финансите, които да бъдат следвани в ежедневието, за да се постигне търсената конкретна цел или да се достигне до финансова независимост.

Нека да покажем няколко действия, които на пръв поглед изглеждат като стъпки от финансов план, но на практика се извършват по начин, при който няма възможност да се постигне желаният ефект. На първо място ще поговорим за спестяването. Спестяването е действие, което определена част от хората извършват с лекота, докато други се затрудняват да заделят каквото и да е било. При това има такива с ниски доходи, които нямат проблем да спестяват определена част от прихода си, така както има и хора с много високи доходи, които въпреки това не успяват за заделят нищо настрана.

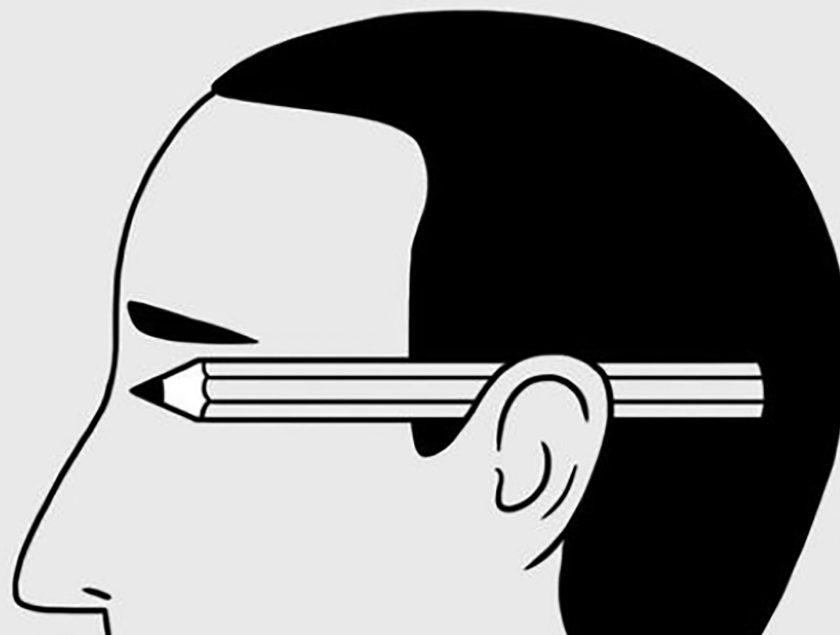
Причината е, че всъщност спестяването няма абсолютно никаква връзка с размера на доходите и стандарта на живот, който имаме. Очевидно, ако имаше връзка, тогава би трябвало хората с по-високи доходи да спестяват значително по-лесно от тези с по-ниски. Фактите обаче показват, че спестяването се отдава както на хора с ниски доходи, така и на такива с високи, като обратното също е вярно – има мнозина с ниски доходи, които не могат да спестяват, както има и хора с високи доходи, които също не успяват да заделят никакви средства настрана.

В действителност едно от погрешните действия, свързани със спестяването, е, че голяма част от хората смятат, че да спестяваш, означава да заделиш част от средствата си – когато и ако те ти останат, след като бъдат покрити всички задължения и финансови ангажименти.

продължава на страница 5

ПЪРВО ОТКРИЙ СМИСЪЛА, СЛЕД ТОВА
ЗАПОЧНИ ДЕЙСТВИЯТА!

TOGETHER
Bulgaria



Защо е необходимо да имаме ФИНАНСОВ ПЛАН?

Не се страхувайте да насочите
съзнанието си в различна посока!



нирани разходи, ще се окаже, че парите отново не достигат и спестяването би било невъзможно. В същото време промяната на нагласата за действителната сума, с която се разполага, би предоставила възможност да се заделят част от средствата без никакви проблеми.

Именно поради тази причина правилната нагласа и преценка за действителността и финансовите възможности на даден човек предоставя и възможността да бъде извършено успешно това първо действие от финансовото планиране.

Разбира се, понякога спестяването се прави с погрешната цел да бъде акумулиран капитал, който на по-късен етап отново да бъде похарчен за нещо по-голямо, което няма връзка с истинския смисъл на заделянето на средства.

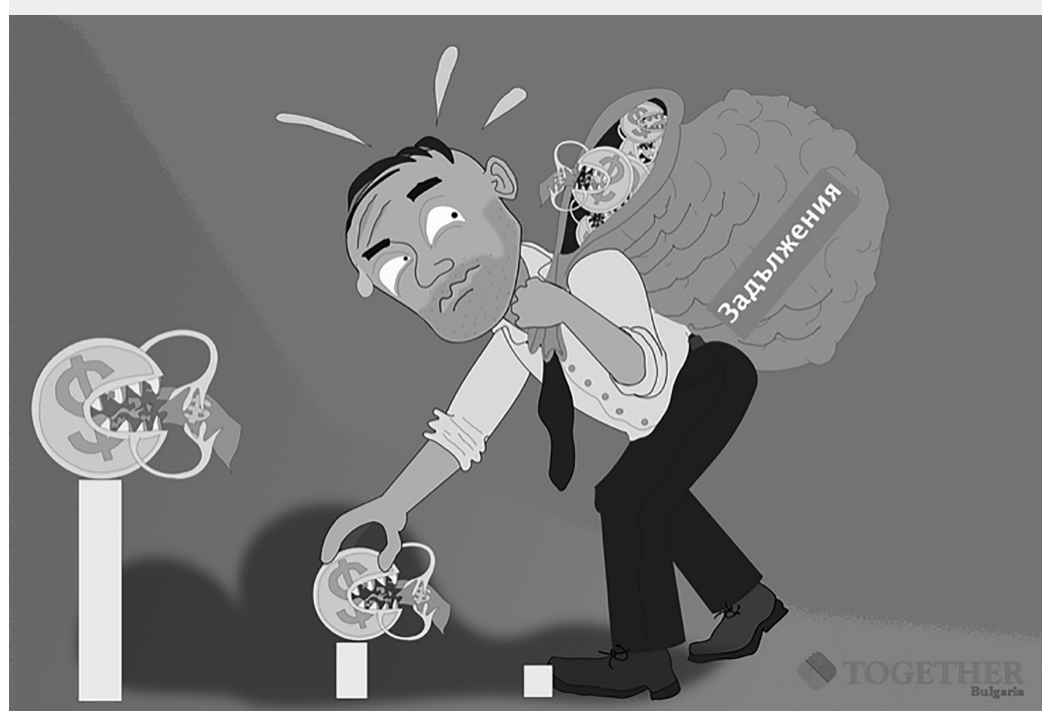
За да бъде разбрана основната цел на заделянето като част от финансовото планиране, най-лесно е да бъде направена съпоставка със строителството на къща или кооперация, при която една част от средствата, които се влагат, отиват за реализиране на основите, които да поддържат сградата устойчива във времето. Тези основи не се поставят временно или при нужда от материал да бъдат премахнати, а напротив – въпреки че не могат да бъдат употребявани в друга посока, те имат своята цел и смисъл за подsigуряване на нужната стабилност.

По същия начин заделянето на част от приходите има за цел да подsigури финансовата стабилност на човек в дългосрочен план, като идеята е никога през живота този ресурс да не бива похарчен, а единствената му роля да бъде осигуряването на защита и подsigуряване на стабилност и финансова обезпеченост.

За да се постигне крайният ефект, който финансовото планиране може да осигури, е нужно да се извърши пълният набор от действия, свързани с него, при това по правилния начин, което предполага придобиване на знания и разбиране за работата с финансите, които могат да внесат нужната яснота и смисъл за търсещите познания в тази посока.

Именно тук идва необходимостта от достъп до правилната информация, която в действителност води до търсените резултати. Както при фитнеса и здравословното хранене, така и при всички други сфери – от изключително значение е да се образуваме от места, които са доказали ефективността от прилагането на информацията на практика, виждайки резултатите, които ни гарантират успех в постигането на търсената от нас цел!

Пламен Кънчев



● ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

ЧОВЕК Е ГОЛЯМ колкото е ГОЛЯМО СЪРЦЕТО МУ



„Като видях този вестник „Красиво Ветрино“, ми стана топло и хубаво на сърцето! А като отидох в Историческия парк, вярвайте ми, плакала съм от радост! От радост плаках, не от друго... Аз такова нещо през живота си, ако бях умряла, нямаше да видя. Такава красота, такова хубаво нещо в България“, казва 84-годишната баба Борка от село Млада гвардия и в уморените й очи грейва радостта. Усмивка смекчава чертите на лицето й, докато тя нарежда броеницата на тежката си съдба.

Прочела статия от миналия брой и й станало драго, но и тъжно за отминалите времена, когато да си честен и работлив, е било добродетел, а децата са били възпитавани в скромност, съпричастност и трудолюбие още от люлката.

Баба Борка е родена в бедно многочленно семейство, което през 1942 г. пристига от Западните покрайнини в село Княжево, днешна Млада гвардия, с две торби на рамо, с три деца на ръце и едно под сърце. Гладни и уморени, намират подслон при многочленно семейство. Майката на баба Борка скалпва дюшек за децата от две парчета плат, като го пълни със слама, а родителите спят на столове. Така със своето „легло“ цялото семейство сменя няколко

„квартири“ до момента, в който им дават малко земя в селото. Бащата е майстор строител без никакво образование, но построява за семейството си малка кирпичена къщурка. Помагат всички – децата с крехките си крачета, научени на труд, тъпчат кал и слама за кирпич за първия им собствен дом. „Там беше най-голямата ни радост“ – отново усмивка грейва на лицето на баба Борка. Една божия сутрин, на 24 май, на крехките 12 години на девойката Борка й се налага да акушира на майка си Милка, която ражда сестричка. Няма в какво да повие бебето, затова взема скъсана бащина риза. Докато е заета с повиването на новороденото, с изненада вижда, че е на път още едно бебенце – момченце. По това време майка й не е знаела, че очаква две деца. За да повие и братчето си, къса ризата на две, за да има и за него.

„Утре мога да си замина, всичко може да стане, но се радвам, че се срещнах с вас – така, да поприказваме... Защото рядко можеш с човек да приказваш... Хора – много, човечи – малко. Пък аз, като прочетох за възпитанието на децата, и си викам – ще се обадя. И не само за туй, много хубави работи се публикуват в този вестник. И тъй като съм работила в тази община, като чета „Красиво Ветрино“, съм благодарна, че се случват такива неща тук“, отново грейва благата усмивка на старичката.

„Работила в общината?!“, – ококорваме се ние, а тя реди думи като мъниста за дните, пълни с трудности и немотия, но изпълнени с любовта на родителите и сърдечността на децата. Питката от просо и ечемик майката разчупва на късове за децата, не остава залък за нея и мъжа й. Децата са на крехка възраст,

но възпитани в съпричастност, откъсват всички по хапка от залъка си и подават на родителите си, за да не остават гладни. И днес тя подава вафличка за гостите си, дошли да чуят думите й...

Грамотна, активна и жизнена, младата Борка започва работа на 15 г. Упорита и с желание да учи, тя стига до директор на „Социални грижи“, където дели заплата си с хората, с които работи, за да бъдат наравно. „Не съжалявам за нищо – казва тя, – защото съм го правила от сърце! Ей там да ми изсипят пачки пари, а тука да има едно детенце, една усмивка да ми даде, аз ще отида при детето!“

Борка проявява и организаторски талант – благодарение на нея е построен първият старчески дом във Ветрино с помощта на майстор от Белоградец, който отказва заплащане и дарява труда си.

Отгледала собствените си деца, внуци и правнуци, оперирана от рак преди



години, в момента баба Борка продължава да се грижи за съпруга си, болен от деменция, като не се отделя от него. „Криво ми е, че просто не мога да изляза никъде“, свикнала целият й живот да бъде активен и сред хората. След като се пенсионира, е избрана за кмет на селото, с което идва най-тъжният период в живота й. Политически конкурент трудно преживява загубата и я напада в дома й, а родният й брат, този, на когото е акуширала при раждането, й се притичва на помощ, но губи живота си от ръката на злодея.

продължава на страница 7



● ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

ЧОВЕК Е ГОЛЯМ колкото е ГОЛЯМО СЪРЦЕТО МУ



продължава от стр. 6

Мъката не я сломява, тя запазва борбеността си и желанието си да помага на другите.

„Абе, съберете се, бе, разберете се! Този народ ви е дал правото да работите за него, бре!“, ядосва се баба Борка на днешните политици. „През тази глава, деца, е минало много. Не знам как още съм жива...“, притихва старицата. Но скоро усмивката отново изгрява в очите ѝ. Сигурно за да дочака време, в което отново се гради, отново се създава, а трудолюбието се връща на мода...

Човешкият живот е път, всекиму различно дълъг. И не е важно колко широк и равен е бил, а каква диря си оставил след себе си и какво си направил за ближния, както е казано в свещените книги. Понякога времето смила малодушните, а трудностите смачкват човека. Но понякога те го извайват и го карат да засвети. Като фар. На надеждата. Такива хора пръскат светлина и ни спомнят, че в Болката и в Доброто Човекът е по-близо до Бога...

Правда танцува с истината

● АКТУАЛНО



Всеки човек, който е чел романи, в които хората работят и се борят заедно, мислят за своята общност, осъзнават своята отговорност в общата цел, имат предназначение и живеят всеки ден в приключение, си е мечтал

и той да живее на такова място. Помислял си го е, но после си е казал, че това го има само във филмите и книгите. Припомнял си е, че такова място не съществува и светът е съвсем друг. Казвал си е, че както в „Изгубеният свят“ на

Артур Конан Дойл, има една различна реалност, но тя е само докато четеш, а после трябва да се върнеш в сивия и скучен свят, където да работиш и да се срещаш с хора, които да изслушваш заради доброто си възпитание, а не за-

щото има какво да си кажеш с тях. Тогава усещаш, че си затворник в свят, който не е твой, и те обзема чувство на безнадеждност.

Чакай малко! Има едно място, където приключението е реалност, хората застават на страната на доброто и България е най-доброто място за живот. Неговото име е община Ветрино. Тук хората се борят срещу вятърните мелници и ги побеждават. Престъпниците и тарикатите разбират, че нямат място тук. Рамо до рамо и в единение съмишленици, обединени от идеята, че доброто е по-силно от злото, сътворяват чудеса. Всеки ден изникват като гъби нови, прекрасни сгради, градени с много любов и ентузиазъм. Мъжете имат възможност заедно да се борят, както и да бранят отвоюваното от унищожителите на създаденото. Природата тук намира своя дом. Всяка седмица тълпи от създатели засаждат дръвчета, пускат птици и регулират вредители. Образува се един малък рай, който е пристан на надежда за всеки търсещ. Това място за мечтатели е за теб, ако си такъв. Недей мисли, а улови тази възможност и посети община Ветрино. Търси хората от Исторически парк и се включи в живота, който заслужаваш. **Очакваме те!**

Борец за свобода

● ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

ХРОНИКА на ЕДНА МЕЧТА

Вярвахте ли, че ще има книга в България, която да показва силата на обединените българи?

Какво могат заедно да сътворят те?

Как ежедневните малки стъпки и дългите години труд и постоянство, търпение и смелост дават резултат. Въпреки първоначалното недоверие от страна на много хора, заплахи, опити за саботиране и медийно затъмнение, днес ние сме свидетели на раждането и развитието на едно райско кътче в България, което има силата да обединява, а не да разделя българите.

На път към българските читатели е книга, която ще ни разкаже всичко за "Исторически парк" и цял един свят, който се развива заедно с него! В нея ще може да се види превръщането на една мечта в реалност. Проектът по книгата започна още преди година и съвсем скоро ще даде своите плодове. Аз съм Йоана Захаријева и участвам активно в процеса по издаването ѝ. Редовно ходя в печатницата, за да проследявам напредъка, правя корекции и работя по технически въпроси. Преди време гледах на свършената работа единствено като на готов резултат и не вниквах в процеса. Не осъзнавах колко много усилия, отдаденост и ежедневен труд се влагат във всеки един етап и детайл, за да се докарат нещата докрай.

След повече от две години опит, през мен са минали много книги, които сме издали. През този период успях толкова добре да опозная процесите и да се сработя с хората по веригата на издателската дейност, че днес работата по даден проект тече сравнително гладко и лесно и когато е необходимо да се правят промени в последния момент, това ми е напълно възможно и нормално. Целият екип имаме разбиране към променящите се условия и благодарение на това разбиране, самите ние ставаме все по-гъвкави.

Искам да благодаря на двигателя на Исторически парк - Ивелин Михайлов, че ни дава възможност за свобода в работата, така че да създаваме по отличителния за всеки начин. Един



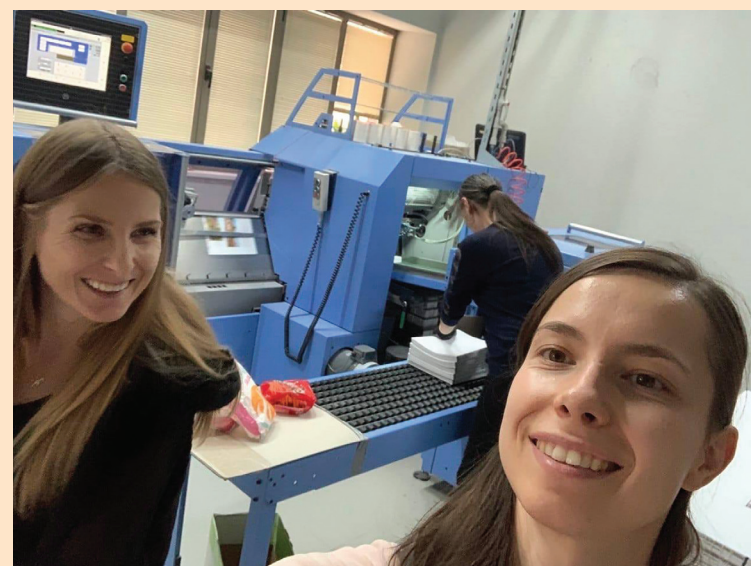
е добър в рисуването, друг в писането, трети в съчетаването на последните две, четвърти в следенето на срокове и процеси. Всеки се чувства част от цялото, намира мястото си и се сработва с останалите, като така се задвижва цялата машина, с която заедно творим красиви и стойностни дела. А уменията, които всеки от нас придобива независимо от възрастта си, ни развиват като личности и разширяват нашия кръгзор.

Книгата ще бъде първото издание на издателство „Исторически парк“, което ще е налично в книжарници в страната. Красиво издание със снимки, спомени, илюстрации и информация за началото и мащабността на проекта, създаден от хиляди обикновени хора с отдаденост и чувство за мисия - да изградят и извисят Фара на надеждата за България - Исторически парк и Земята на свободните хора.

Останалите творби на издателството могат да бъдат намерени на място в Исторически парк или на сайта. (www.ipark.bg).

Изворът на вдъхновението и вярата на българина в себе си и в родината ми България започват именно в село Неофит Рилски, община Ветрино! Очаквайте скоро и книга за това!

Йоана Захаријева



НОВА НАДЕЖДА

СКОК на ВЯРАТА

Често говорим за Долината на предприемачите и условията, които се създават в село Неофит Рилски и община Ветрино за предприемчивите, но все още не сме ви запознали с хора, които са приели предизвикателството да се изправят сами срещу стихии на икономиката.

Днес ще ви представим един млад предприемач, който, вдъхновен от възможностите и предпоставките, които съществуват тук, решава да се впусне в приключение и да придобие знания, да изгради умения, както и да се кали в борбата с неизвестността. Иван Белчев е млад българин, който е завършил инженерна специалност и работи на трудов договор в българска фирма. Осъзнава, че работата във фирмата не го вдъхновява, и решава да промени нещо в живота си. Вдъхновен от "Исторически парк" до село Неофит Рилски, решава да не губи време, а да започне да действа за сбъждане на своите мечти. Като истински доблестен българин, той идва в общината и започва да помага на хората, които с труда си променят района. През това време, докато помага, разбира, че в селото ще има все повече къщи за персонала около Исторически парк, както и такива за туристи или предприемачи като него, които са си мечтали да живеят и да се развиват на такова място.

Синхронизира своите усилия с хората, които движат парка, като иска да е полезен на обществото и същевременно да развива своите предприемачески умения в сферата на недвижимите имоти, и по-точно строителството им. Получава подкрепа и откупува парцел от дружеството, което се занимава с имоти. Организира проектирането и строителството на къща по стандартите, които са определени за село Неофит Рилски. Осигурява средства и започва градежа на къща, която ще приюти още хора като него, които търсят обетованата земя за желаетите развитие в България. Осъзнава, че предприемачеството е процес, в който може и да загуби, че отговорността пада на неговите плещи, но решава и го започва. Вече е собственик на парцел, строежът на къщата напредва, завършена е почти до покрив и скоро се очаква да е готова. Историята му е интересна, началото е поставено, а



как ще продължи – зависи само от него. Предпоставките за успех са налице и това, което се очаква от него, е постоянство, поемане на отговорност, присъствие и довеждане на нещата докрай. Иван е един от многото в Долината на предприемачите, но ние вярваме, че може да стане пътеводна светлина за желаетите развитие момчета и момичета. Цената на проекта ще бъде над 500 000 лева и очакваме творението му да смайва с красота и великолепие посетителите през следващите столетия. Желаете му успех и ще ви държим в течение какво се случва с неговите инициативи!

Борец за свобода



ЧЕТЕТЕ ЛИ КНИГИ? И КАКВО ОТ ТОВА!

**КАКВА ПОЛЗА, АКО ПРОСТО САМО ГИ ЧЕТЕ-
ТЕ? АКО ТРУПАТЕ ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО
СИ ОСТАВА В НЯКОЕ ЪГЪЛЧЕ НА ПАМЕТА
И ПРАШАСВА ТАМ?...**

Често отговорите са най-различни - "Тези книги не работят!", "Реалността е нещо друго!", "Вярно пише, но не вярвам, че това действа!". А колко пъти лично сте си го помисляли? Колкото хора, толкова и отговори. Независимо дали сте от вярващите, от недоверчивите, от прилагащите наученото или не, следващата история от живия живот ще ви бъде интересна и полезна.

В новата ни рубрика ви запознаваме с конкретни хора, които не само четат, но и са приложили знанията от книгите и са постигнали желана промяна в живота си. Това са хора, които са превърнали натрупаната информация в знание и опит.

СВОБОДАТА НАСТЪПВА НАЙ-НАПРЕД В УМА НИ, А ПОСЛЕ ЧРЕЗ НАШИТЕ ДЕЙСТВИЯ И В ЖИВОТА НИ

Запознайте се с Теодора Василева, която е от четящите хора. Литературата, която я интересува, е главно практическа, темите са разнообразни. Теодора споделя, че четенето е интересно, но прилагането – предизвикателство. Книгата, която я преобръща, е "Най-богатият човек на Вавилон" - развлекателна и поучителна сбирка от притчи, която е била и първата преведена и издадена книга на български език с подобна тематика. Ето какво споделя Теодора: "И преди бях чела книги, свързани с финанси, но тази книга ме изуми с простотата си. В десет кратки притчи бяха показани основните правила за ефективна работа с парите. Грабнаха ме историите за случките от ежедневието на вавилонските жители и търговци."

За разлика от много четива на тема финанси, които звучат сухо и губят интереса на читателя, "Вавилон" е истинска изненада. "Първият прочит на книгата беше бърз, много бях увлечена от нея. Тогава силно впечатление ми направи разказът за задлъжнял човек, който от срам към приятелите, на които дължи пари, е бил принуден да напусне родния си град. Тази притча ми помогна да повярвам, че има изход от всяка една ситуация, без значение колко трудна, срамна или безнадеждна може да ни се струва тя. Вярата ми се усили, че във всяко едно затруднение, всеки един човек може да се поправи, стига само да бъде открит с хората около себе си, честен и добросъвестен."



Книгата е била препоръчана на Теодора и тя не е имала трудности с разбирането на информацията. По нейни думи "вторият прочит на книгата вече беше по-съсредоточен. Искях да вникна в механизмите за работа с парите, които бяха представени, да си ги изясня за себе си и да започна да ги прилагам в ежедневието. Искях да постигна стабилността, сигурността и увереността, които излъчваха героите в книгата. Това, което за пореден път ме смая, беше именно лекотата - толкова просто беше обяснено, толкова разбираемо беше поднесена информацията, че усетих един от онези вдъхновяващи „Аха“ моменти, когато всички парченца на пъзела се нареждат от само себе си. В един миг видях цялата картинка и погледнах лабиринта от високо. Всички знания, които бях придобила преди тази книга, се навързаха едно след друго, всяко действие вече имаше смисъл, всяка заделена монетка си имаше предназначение."

След няколко месеца спазване на принципите, описани в "Най-богатият човек на Вавилон", Теодора споделя: "Това изясняване относно разпределянето на собствените ми пари внесе порядък в целия ми живот. Това наистина е изумително! Когато знам как правилно да подреждам средствата си, да определям суми за различните категории разходи, аз много по-добре подреждам действията си по важност. Личният и професионалният ми живот придобиха порядък, дори отношенията ми с приятели някак се изясниха и подредиха. Основната причина за всичко това отдавам на факта, че аз следвам съветите от книгата от самото начало, стриктно съм, и това ми дава вътрешно чувство за стабилност - аз наистина започнах да приличам на жителите на древния град Вавилон!"

Нека Теодора Василева бъде пример за всички, които желаят да внесат ред, спокойствие и предвидимост в живота си. Този вълнуващ път човек извървява сам, като придобива знания, които прилага, като затвърждава умения и получава резултат за себе си, но и за близките си.

НОВА РУБРИКА!

Как книгите променят живота ни



**ВНИМАНИЕ! ЧЕТЕНЕТО НА КНИГИ Е
ОПАСНО! ТО МОЖЕ ДА ВИ ПРОМЕНИ
ЗАВИНАГИ! КЪМ ПО-ДОБРО!**

ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

Българи се завръщат от чужбина У ДОМА!

Всички знаем колко много българи напуснаха дома си и заминаха да работят в чужбина в търсене на по-добър живот и препитание. Казваме си със съжаление и разбиране, че те няма какво да правят тук, защото в България няма развитие. Може би и сред четящите тези редове ще има хора, които в момента са далеч от родината си и изтръпват още от думите в заглавието “завръщат” и “у дома”. Има много хора, които милеят за дома си, но не виждат развитието си в България. Какво ги очаква тук, ако решат да се върнат обратно? Четат по медиите, гледат новините и всичко, което виждат, са лоши новини и как нищо хубаво не се случва в България. Питат се какво ще бъде бъдещето им, ако се приберат в родината, която носят в сърцето си, но ги е прокудила от всичко, което им е мило и свидно.

Повечето от тези хора не знаят, че тук, у дома, хубави неща се случват, но за съжаление те не са интересни за медиите в България.

Дойде моментът да ви запознаем с едно младо момче, което над 5 години живя и работи в Англия и наскоро се прибра У ДОМА. Момче, което нямаше посока също както много други млади хора и не виждаше развитието си в България. Това момче се казва Ивелин Данаилов. Израснал е в град Велико Търново, където завършва училище и води живот като на обичайния млад човек – пълен със забавления в заведения, дискотеки, момичета. Това продължава дълги години, без цел и мисъл за бъдещето. Без-

грижни години, които по-късно носят като последствие объркване, неудовлетвореност и липса на ориентация в живота. Чувайки от близки и приятели, че в чужбина ще изкарва повече пари, през 2017 година решава да замине за Англия. Там започва да работи във фирма за производство на гъби, след това във фабрика за сладки изделия, след което опитва още няколко различни дейности през следващите години. Постепенно работодателите започват да го ценят, като виждат у него много положителни качества – върши работата си добре, работи всеотдайно и има принос за добрите резултати във фирмата. Започват да му възлагат повече ангажименти, но вместо да допринесат за развитието на Ивелин и да му заплатят спрямо извършената работа, те се възползват от труда на българина.

ПОВЕЧЕ РАБОТА, НУЛЕВО РАЗВИТИЕ, НИКАКВО ВРЕМЕ и най-тъжното – ЖИВОТ БЕЗ СМИСЪЛ. Звучи ли ви познато? Наблюдаваме тази ситуация отново и отново...

Повечето българи, които са далеч от родината си, не се чувстват на мястото си. Точно така се е чувствал и Ивелин. “Отивах на работа, изкарвах пари, но дори не ми оставаше време, в което да ги похарча и да правя нещата, които обичам. Не знаех за какво са ми тези пари. Покриваш основните си нужди, а после какво? Нямах цел и посока. Приятелите ми бяха далеч от мен, там, в Англия, бях чужд. В един момент си зададох въпроса: За какво живея?”,



споделя Ивелин.

Много от хората, които са напуснали България, си задават същия въпрос. Причината да не поемат обратния път е, че не знаят как да си подредят живота **У ДОМА.**

За щастие Ивелин Данаилов започна да чете книги, които му помагат да

разбере, че е необходимо да се научи да работи правилно с парите си, да си поставя цели, да инвестира. Започна работа със специалисти във финансовото планиране от компания “Тогедър България”, които му показаха в стъпки как може да бъде финансово свободен. Показаха му начин как може дори да работи това, което обича в България, а именно моторите. И най-важното – как може да бъде предприемач и създател. Впоследствие, подсигури финансово, закрепил здравето си, стъпка по стъпка направи прибирането си у дома все по-лесно осъществимо.

С всяка прочетена книга и ново осъзнаване мисълта за дома ставаше все по-реална и истинска, а не илюзорна. През месец юни тази година Ивелин най-после стъпи на българска земя, но този път ЗАВИНАГИ. Той не се прибра сам, с него в България дойде и приятелката му, румънка.



● ИСТИНСКА ИСТОРИЯ - продължава от страница 11

Българи се завръщат от чужбина У ДОМА!

продължава от стр. 11

Като при всеки, който е взел такова преломно решение, идват моменти на страх, дискомфорт, несигурност. Това са нормални състояния за един мислещ и развиващ се човек.

Съвсем скоро Ивелин, вече по-силен, по-знаещ и по-можещ, ще започне да развива предприемаческата си дейност във Велико Търново и оттук нататък ще работи тук, в България, и ще допринася тя да бъде едно по-хубаво място за живот.

Този уикенд той посети семинар в с. Неофит Рилски, който да му покаже как може да се развива като предприемач, след това се срещнахме с него в спорт-

ната зала в селото.

Защо ви разказахме това?

За да видите, че всеки изпитва житейски трудности, изправя се пред сериозни предизвикателства и прави своите съдбовни избори. Решенията ги вземаме ние, а за да бъдат осъзнати, е добре да четем книги, да се информираме за нещата, които искаме да правим, и да започнем да действваме. Това може да промени пътя ни, като ни даде посока за развитие, както се случи с Ивелин. България има бъдеще, щом има млади хора, които със сърце и душа искат да създават тук, **У ДОМА**.

Пазител на доброто



● ПОЛЕЗНО



ДЕЦАТА - НАШИТЕ ЦВЕТА

В днешно време постоянно се повтаря как новото поколение не ставало. Оплакват се, че децата и младежите са постоянно пред компютрите и че просто са забравили да мислят, камо ли дългосрочно. Нека разгледаме детето като цвете. Ако се грижим за него, то ще порасне силно и хубаво, ако не се грижим за него, то би повяхнало, без да успее да достигне до разцвет. По същия начин са и децата. Децата имат нужда от това да развиват изобретателността си и креативността си. Тези им способности трябва да се провокират от ранна детска възраст. Техните сетива са чисти, а светът на въображението им – безграничен. Изкуството трябва да влезе в света на детето, защото нищо не облагородява

детската душа така, както досегът с него. Ето защо, вместо детето да решава задачи по математика или да учи английски, оставете го да рисува, да моделира с глина или моделин, да пее с други деца, да танцува с тях или пък да драматизира приказки. Да посещава курсове, кръжоци по рисуване, пеене, танцуване – това и истинска радост за неговия дух, защото са все изкуства, които развиват личността на детето.

Ние в село Неофит Рилски, община Ветрино, решаваме да се грижим за децата като за най-красивите цветя на света, защото знаем, че са изключителни. За

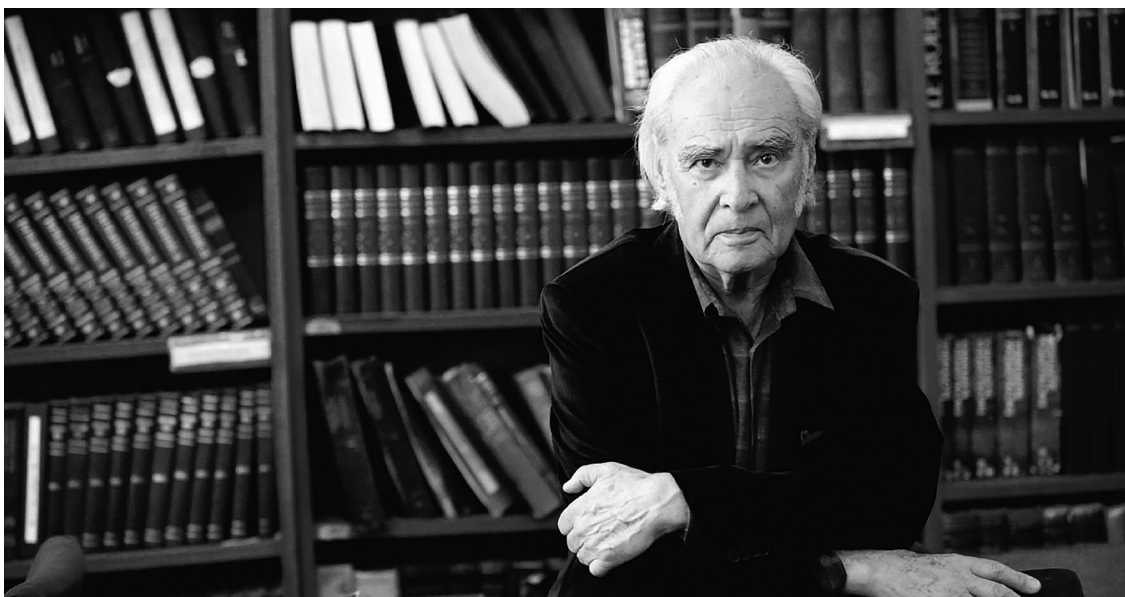
всяко дете търсим подходящите занимания и сега ще ви разкажем за едно от тях. Съвсем наскоро започнахме кръжок по рисуване. Изобразителното изкуство развива в човека качества, които му помагат да изрази душата си. Не всяко дете, което посещава курс по изобразително изкуство, ще стане голям художник, но всяко дете ще се научи да вижда красотата, да я търси и цени. Нашите малки художници вече втори път се събират да творят. Произведенията им стават все по-красиви, а децата – по-щастливи. А може би пък между тях да се намира и бъдещият победител в конкурса по живопис, който Исторически парк организира.



ПАМЕТ

В ПАМЕТ НА АКАДЕМИК АНТОН ДОНЧЕВ

КОЕ ЗАГИВА ПЪРВО – ДЪРЖАВАТА ИЛИ КУЛТУРАТА?



Колко къса е историческата памет на хората по цялата земя!

След Втората световна война Финландия е на дъното, на колене – загубила е войната, загубила е най-храбрите си мъже, територии, стопанството ѝ е разсипано. Първият финландски парламент след войната трябва да реши за какво да се даде събраното от хората злато – пръстени, обеци, накити, както и пари – една купчинка доброволни дарения. И финландският парламент решава парите да се дадат за култура. Тогава президентът на страната казва: „Господа, както сме закъсали, единствените, които могат да ни извадят от това блато, са културните, умни хора“. Тази история е разказана от президента на Финландия, която е на посещение в България по повод представянето на нова финландска книга у нас. По този начин тя отговаря на въпроса „Как се справя Финландия след Втората световна война, тъй като днес тя е символ на успех, просперитет и има блестяща култура?“.

Още един интересен факт в тази посока от другия край на света – от Страната на изгряващото слънце – Япония. Единствените хора, които не са длъжни да се поклонят на императора в Япония, са учителите. Учителите са равни на императора! Във всички общества професията на учителя е практикувана от жреци.

Министърът на културата на Германия казва: „Огромната грешка на всяко управление е да си въобразява, че оправяйки икономиката на държавата, ще опра-

ви нейните проблеми“. „Който си мисли, че изоставяйки културата, ще оправи първо другите проблеми и после ще се върне към културата, прави фатална грешка. Но думата „фатална“ означава смъртоносна грешка. И това е грешка, която се повтаря почти по целия свят, а у нас се повтаря всекидневно – големият проблем за духовното и материалното“, казва академик Антон Дончев.

Има народи и империи, от Дунав до Китай, на които само учените им знаят имената, изчезнали и отдавна забравени, а ние, българите, сме тук вече 15 века. Защо?! Един от отговорите на този въпрос е българският пояс, много странно, но е точно това – военният пояс на древните българи. Той разделя небето от земята. Горната част на човека, която е свързана с небето – главата, ръцете и сърцето, са на небето. Под

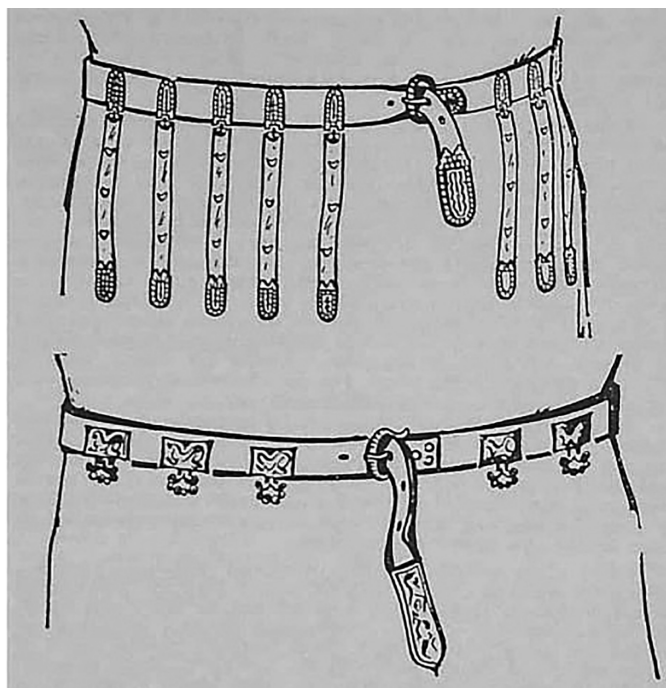
кръста – краката, органите в корема, са на земята. Нашите прадеди са имали хубав, здрав кожен пояс, който е усвоен от много армии, но чужденците не са знаели какво означава той за нас. Това е лентата, която разделя и едновременно с това съединява небето и земята. Работата на колобъра е била да търси равновесието и да внимава къде си връзват мъжете пояса – дали управлението на държавата или отделния човек пази равновесието между духовното и материалното.

Дори Исус не е избрал духовното, като му подали монета, на която от едната страна е императорът, а от другата – божество, той казва: „Отдавайте кесаревото кесарю, а Божието Богу“. Страшни думи чува и Алеко Константинов от сърбина бай Неделкович в „До Чикаго и назад“: „Тук парица е царица“.

През следващия век и половина нищо не се е променило! Днес ние се кланяме на материалното и робуваме на парите. Всичко това, което ни се случва, е в резултат на това, че ние не знаем къде да си вържем пояса.

В съвременния свят равновесието е абсолютно загубено, живеем в консуматорско общество, в матрица, която ни убива бавно, но сигурно. Това преяждане с материя задушава духа във всеки един от нас, поясът се качва нагоре и става като

бесило. Рекламите и манипулациите на медиите приспиват съзнанието ни, буквално ни хипнотизират, за да не можем да разберем какво точно ни се случва. „Докато добродетелите се продават, нищо не може да се оправи.“ Когато Моисей слиза от планината и вижда Златния телец, казва: „Вие продадохте славата си за златно теле, което пасе трева“. Дали и ние не направихме точно това, но телето не излезе златно!?! Достойнството е една от най-важните черти на нашата цивилизация, записано е дори в Хартата за правата на европейца, но тази цивилизация не успя да го постигне. Държави пропадат, великите империи загиват, когато пропада моралът на населението. Не може и няма да оставим злото да вилнее из нашите земи и да сее заразата си безнаказано, както вече се случва в последните 33 години. Всекидневна борба до унищожаване на злото, връщане на спомена за величието на народа ни, на държавата ни, спазване на законите, наказание за нарушителите – това е спасението. Съседните народи са признавали българската държава и някои от тях са се съгласявали да станат част от нея, защото е имало ред. Българите са изпълнявали договорите си, имали са граница, на границата е имало бразда, митница, печати, имало е закони – тежки закони (Крумовите), за да има ред. Папа Николай I в преписката, която води с княз Борис I, изразява категорично неодобрението си за строгостта на българските закони, на което Борис I отговаря: „Няма ли ред, няма държава“.



● ПАМЕТ

В ПАМЕТ НА АКАДЕМИК АНТОН ДОНЧЕВ КОЕ ЗАГИВА ПЪРВО – ДЪРЖАВАТА ИЛИ КУЛТУРАТА?

продължава от стр. 13

Има хора, българи, които подсъзнателно или вече съвсем съзнателно разбират, че силата, която ще спаси България, е духовността! Стожери на тази духовност са Исторически парк и хората, които работят и живеят в община Ветрино. Всичко това, което се гради в Неофит Рилски и в цялата община, борбата, която се води всекидневно за възраждане на българския дух, са причина млади българи от цялата страна и от чужбина да дойдат, за да живеят и работят тук, защото виждат, че дори в тези „интересни времена“, в които живеем днес, в България може да се планират и да се реализират много сериозни предприемачески проекти, които са в полза на всички българи, като Земята на свободните хора, Исторически парк и Красиво Ветрино. Духовното създава света, дава сили и нова надежда на младите да продължат напред и да се борят! Най-важното е, че хората, които създават и творят в Земята на свободните, започват да наместват пояса на българина на точното му място!

Този народ български, с тази история, с тези качества, с тази наследственост, с тези хромозоми, израснал на тази земя, която свети, въпреки всички трудности и неволи е съхранил духовната си сила и ще пребъде!
Албена Пекова



● ЗДРАВЕ

КАК СТУДЪТ МОЖЕ ДА БЪДЕ НАШ ПРИЯТЕЛ?



източник на снимката - trud.bg

Напоследък есента напомни осезателно за себе си с по-ниските температури, хладното и дъждовно време. След поредичата топли ноемврийски дни, в които слънцето ни сгриваше и телата, и душите, сме готови да мрънкаме, че ни е студено, вместо да помислим за студа като за наш приятел, а не враг.

В последните години много се заговори за каляването на организма чрез студови тренировки. Оказва се, че ползите от студа са по-големи, откол-

кото сме предполагали. Само като пример – малко хора знаят, че капилярите нямат собствена мускулатура, както е при вените и артериите, която да подпомогне кръвообращението да достигне до най-отдалечените от сърцето ни тъкани и клетки. С много кратък експеримент се открива един феномен – ако сложим боси крака в леген, пълен с лед и вода, и задържим за 2 минути, краката започват да се зачервяват и дори да стоплят самата вода. Това е процес, който задейства капилярите, а те на

свой ред стимулират кръвта да стопли всички възможни клетки и тъкани. Същото важи и ако човек потопи дланите си. Точно след 2 минути те се зачервяват, загряват и температурата на водата вече не се усеща като ледена.

При дълбоко дишане по време на престоя на крайниците ни в студена вода ние стимулираме сърдечносъдовата система да изпрати обогатената на кислород кръв и да „спаси“ от измръзване съответната част от тялото. Това приучава

тялото ни, че студеното всъщност не е толкова страшно, а напротив – даже е здравословно.

Същото е и при ледените душеве и ваните с лед – тялото ни отключва вътрешните си механизми на оцеляване, което води до неподозирани от повечето хора ползи:

- 1) Помагат на мускулите да се възстановят след тренировка.
- 2) Студеният душ е добър старт на деня, който ще ни зареди с положителна енергия.
- 3) Укрепват имунната система и подобряват кръвообращението.

– Доказано е, че те имат положителен ефект върху отделянето на бели кръвни клетки, които правят организма по-устойчив на вируси и настинки.

4) Грижат се за здравето и красотата на косата и кожата.

– Студената вода има способността да свива порите. Последното изплакване на косата със студен душ ще я направи да изглежда по-лъскава, освен това ще намали излишното отделяне на себум от скалпа.

Пробвайте да си вземете студен душ рано сутрин и вижте дали това няма да ви разсъни повече дори от кафето!

Откривател

ЦАРСТВОТО НА СИЛАТА



слав и Никетас Пегонитес), България печели 16 от общо 27 големи битки с Ромейската империя, спира разширението на Хазарския каганат западно от р. Днѣпър и унищожава окончателно могъщия някога Аварски каганат.

Централизацията на държавата и наличието на силна войска поставят устоите и на нейната икономическа мощ. В България влизат крупни постъпления под формата на дарове. Големи са богатствата, придобити от българите при военните походи. Те се изразявали в хиляди литри злато и сребро, въоръжение, скъпи тъкани, стада от бойни коне, говеда и овце, както и пленници, чийто брой понякога достига 50 000 души.

В средата на IX век се изграждат множество каменни крепости – аули и десетки постоянни селища, укрепени със землен вал и ров. Връщат се към живот

на кожа за кожарската индустрия. Държавните граници се охраняват строго от погранична стража и се обмיתават всички преминаващи по търговските пътища стоки. Развива се металургична дейност – оформят се центрове по добиване и обработка на метали във Външния град на Плиска. Изработват се оръжия и бойна техника, сечива и оръдия на труда от желязо, коланни украси, украшения и конска амуниция от цветни метали и др. В множеството нововъзникнали полууседнали и постоянни селищни центрове се развива мащабно скотовъдство, на което се дължи търговията с добитък и животински кожи от домашни животни и дивеч. Нараства ролята и на земеделието и постепенно българското жито се превръща в основа на износа за Ромейската империя. Силно развити са керамичното производство, обработката на кост и дърво, ленени платове, вълнени и плъстени

изделия, кожи и жито – всичко това спомага за търговския обмен и разцвета на държавата. Данъците в богатата държава са нищожни и се изразяват в лъжица масло и кожа на семейство, което е и предпоставка за благоденствие на населението, воински поминък на голяма част от мъжете българи и оттам многочисленост и боеспособност



градовете от ромейската късноантична селищна система. Възражда се търговията в българските земи: по диагоналия път, пресичащ Балканите, от българските Буда и Белград на Дунав до Константинопол; по р. Дунав и нейните укрепени пристанища – Малък Преславец и Мъдръ-Истърска (Дръстър), където пристигат злато, тъкани и вино от Византия, храни от Чехия, сребро и коне от Унгария и кожи, восък и мед от Русия. Отварят се пазари в ромейските морски полиси Анхиало, Месембрия и др., както и тържище в столицата на Византия, където се предлагат кожи, мед и ленено платно от българските земи и се купуват скъпи копринени платове за българската аристокрация и обработе-

на страховита за времето си българска войска.

Така разгледана, ранната българска история идва да ни покаже, че благоденствието на цял един народ върви винаги ръка за ръка със силната, административно уредена и правова държава, неотразимата ѝ военна мощ и виталния творчески и победен дух на нейните строители.

Преселението на българите в края на VII в. от Северното Черноморие към земите по Долния Дунав е една от последните вълни на Великото преселение на народите. Това преселение завършва с намирането на нова земя и отнемането ѝ със сила, явление добре известно в историческата наука като „Завоюване на родината“. След победната война с Ромейската империя (Византия) през 680–681 г. българите се установяват трайно на Балканите. Тук на една обширна територия и за сравнително кратко време те създават устоите на здрава държавност. За защита на териториите са изградени множество землени гранични валове, като появата на първите от тях е свързана още със заселването на Аспарух и укрепване на територията между делтата на Дунав и Черно море, а последващите – с преминаването на Дунав и разширяването на държавата.

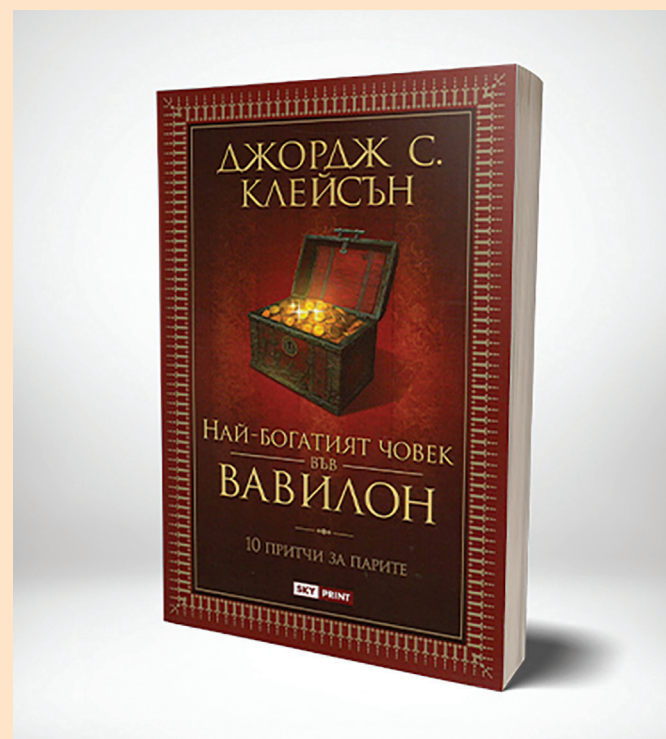
След овладяването на новите територии на Балканите за защита на войската и стратегическите пътища и проходи са изградени големи укрепени станове, които се разпростирали на площ от стотици декари. По поречията на реките се появяват и първите сезонни родови поселища, а малко по-късно в района на зимните станове възникват и първите постоянни селища.

Бързата и повсеместна поява на уседнали форми на бит и материална култура спомагат да се преодолеят мощните центробежни сили, разкъсващи всяко номадско държавно образувание, и дават възможност България не само да устои в битката с могъщите съседи, но и да се превърне в постоянна военна заплаха за тях. За времето на съществуване на Първото българско царство, от 680 г. до 1018 г. (битката при Дурациум между войските на Иван Влади-



НАЙ-БОГАТИЯТ ЧОВЕК ВЪВ ВАВИЛОН

Има една книга, прочитането на която е същото, като да спечелиш голямата печалба от лотарията. Книгата се нарича „Най-богатият човек във Вавилон“ и съдържа хилядолетни тайни как човек да работи с парите си, като резултатът от тази работа са щастието и успехът. Поради факта, че тайните са от Древен Вавилон, книгата е написана на много разбираем език. В нея няма финансови термини или сложни схеми, а само много разбираеми уроци, чрез които човек може да придобие богатство и щастие. Богатството не е плод на късмет, а е знание, което за съжаление богатите хора пазят само за себе си. Всеки, който го научи и прилага, си гарантира, че добрата сполука ще бъде негов доживотен спътник. Книгата е доказана в годините и е препоръчвана от всички автори, които пишат за паричната успеваемост. Четейки този вестник, ти научаваш тайна, която започва да променя твоя живот още с прочитането и прилагането ѝ. Не се замисляй, а влез в сайта на „Тогедър Академия“ или се свържи с консултант от „Тогедър“ и се снабди с един безценен екземпляр. „Най-богатият човек във Вавилон“ е основополагаща книга за всеки трайно успял човек.



ФИНАНСОВ ПЛАН В ДЕЙСТВИЕ



Пламен
Кънчев

**ФИНАНСОВ ПЛАН
в действие**

В плейлиста „Финансов план в действие“, Пламен Кънчев споделя опита в работата си с клиенти, които прилагат финансовото планиране в своя живот. Какви са трудностите, които изпитват те по пътя, как са се справили с тях и какъв е резултатът от следването на такъв план. Много е вероятно някои от историите да са близки и до вашите и практическите съвети, които ще чуете, да са приложими и във вашия живот.

Предаването се излъчва на всеки две седмици в youtube канала на Together Bulgaria, като ще научите:
- Какво представлява финансовият план?

- Защо е нужно да имаме такъв?
- Как да го съставим и преведем в действия.
- Как се интегрират финансовите правила в живота на хората, за да свършат те работата?
- Как да използваме финансите като средство за постигане на целите ни?
- Какви възможни начини имат хората, за да извървят своя финансов път?

Сухата теория винаги е скучна, но опитът на другите е в пъти по-полезен и поучителен. Понякога историята на някой друг може да бъде точно толкова полезна като личния опит.

ЗА ДА НИ ИМА

Можете да подкрепите свободното независимо издание „Красиво Ветрино“ тук:
BG41BPBI81701075963101

BIC: BPBIBGSF

Пощенска банка Юробанк България АД, Издател: „Блаженство“ ЕООД

БЛАГОДАРИМ ВИ!



**Ако сте станали свидетел или знаете
със сигурност за злоупотреба или
корупция, обадете се на тел.0889222885**

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА



**Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино.
Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884**